

Микола Железняк

**Тимошик Микола. Материн заповіт у рушнику 1933-го:
Автобіографічна канва життя. Біобібліографічний показник
із нагоди 65-річчя. Наукове видання.
Київ: Наша культура і наука, 2022. 592 с.
(+48 с. іл. вкл.), ім. пок., резюме англ. м.**

DOI: 10.5281/zenodo.7423762

© М. Железняк, 2022. CC BY 4.0

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8290-6345>

Книга Миколи Тимошика – це солідне видання (понад 500 сторінок), що містить надзвичайно цікаві матеріали з життєпису ювіляра від дитячих літ, шкільництва та студентства з екскурсами в батьківську й материнську родини, з першими радостями й печалю, що формували особистість майбутнього науковця, педагога-наставника, письменника та видавця, до сучасних днів поважаного професора, життя якого триває в читанні лекцій, написанні підручників, монографій, статей з широкого кола проблем новітнього інформаційного простору. Із автобіографічних записів зрозуміло, що основа-основ світогляду Миколи Тимошика – в цих родинних розповідях, легендах рідного села, яке любив і любить, висвітленню історії якого віддав не лише чимало часу, а й частку своєї душі.

Звісно, коло шкільних і студентських друзів має велике значення для становлення особистості, однак, безперечно, вчителі відіграють у цьому провідну роль. Так уже ми звикли, що вчителями, наставниками переважно називаємо тих, хто поруч із нами в ті чи інші часи. Такою рідною людиною для проф. М. Тимошика став Дмитро Степовик, відомий науковець, про якого Микола Степанович написав розлогу, сповнену пієтету книгу. Щоправда, досить часто на формування особистості мають істотний вплив, як, власне, зазначає автор, «дух Особистості й Творчості, нав'язаний від читання книжок». На мій погляд, такими для Миколи Тимошика є книги великого патріота України Івана Огієнка – людини широких наукових уподобань, громадянського чину й безмежної любові до Батьківщини. Бути патріотом – це гасло Івана Огієнка нині гідно несе Микола Тимошик.

Книга М. Тимошика цікава не лише своїм змістом, а й структурою. Вона – не тільки певна хроніка основних життєвих подій ювіляра, а рецепція на важливі й часто болючі проблеми минулого та сьогодення. Цілком слушно зауважує Володимир Попик, що «нині, можливо, як ніколи назріла проблема розуміння важливості біографічної та біобібліогра-

фічної інформації як складової інформаційного простору і національної спадщини»¹. Звісно, будучи одним із провідних сучасних дослідників книгознавства та видавничої справи, Микола Тимошик розуміє вагу та значення бібліографії, якій, власне, присвячено другу частину рецензованої книги. Її укладено за академічними зразками, що й не дивно з огляду на фаховий рівень її укладача. Академізм видання виявляється й у наявності двох покажчиків – іменного та географічного.

Ми живемо в епоху інформаційних технологій, коли вони є «дієвим засобом не лише економічного поступу, а й соціальних змін»², тому в хроніці життя Миколи Тимошика є розділ про Фейсбук.

Хочу наголосити ще на одному аспекті: важливості такого видання для сучасних студентів, які повинні не лише орієнтуватися в новітніх наукових школах і напрямках, володіти новими методами наукових досліджень, знати й уміти оцінити увесь багаж знань, накопичених за всю історію розвитку людства, а й знати тих, хто їх навчає, бачити масштабність викладача, не лише його високий фаховий рівень, а й потужну громадянську позицію, особливо в часи, коли Україна долає інерцію імперського минулого.

Без сумніву, книга Миколи Тимошика стане подією в українській біографістиці, славній своїми здобутками як минулих часів, так і сьогодення.

Бажаємо й сподіваємося, що автор через енну (велику!) кількість років, виходячи, за словами Івана Дзюби, на «фінішну пряму», зробить нове видання, подвоївши його обсяг.

Дата подання: 7 грудня 2022 р.

Дата затвердження до друку: 14 грудня 2022 р.

Цитування за ДСТУ 8302:2015

Железняк, М. Рецензія : Тимошик Микола. Материн заповіт у рушнику 1933-го: Автобіографічна канва життя. Біобібліографічний показник із нагоди 65-річчя. Наукове видання. Київ: Наша культура і наука, 2022. 592 с. (+48 с. іл. вкл.), ім. пок., резюме англ. м. *Сіверянський літопис*. 2022. № 4. С. 139–140. DOI: 10.5281/zenodo.7423762.

Цитування за стандартом APA

Zhelezniak, M. (2022). Retsenziia : Tymoshyk Mykola. Materyn zapovit u rushnyku 1933-ho: Avtobiografichna kanva zhyttia. Biobibliografichnyi pokaznyk iz nahody 65-richchia. Naukove vydannia. Kyiv: Nasha kultura i nauka, 2022. 592 s. (+48 s. il. vkl.), im. pok., reziume anhl. m. [Timoshyk Mykola. The mother's command to the towel of 1933: Autobiographical canvas of life. Bibliographic display from the blessing of the 65th century. Known to science. Kiev: Our culture and science, 2022. 592 p. (+48 p. il. incl.), im. pok., summary English. m.. *Siverianskyi litopys – Siverian chronicle*, 4, P. 139–140. DOI: 10.5281/zenodo.7423762.

¹ Попик В.І. Ресурси біографічної та біобібліографічної інформації в системі національної спадщини: історія, методологія, розвиток: автореф. ... д-ра істор. наук (27.00.03 – книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство). Київ, 2014. С. 8.

² Железняк М.Г., Іщенко О.С., Очеретянко С.І., Давиденко О.В. Українська електронна енциклопедистика в соціоуманітарному вимірі / Ред. І.М. Дзюба. Київ: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. С. 9.